

lægning af beskatningen, må det heroverfor fremhæves, at den svenske betalingsbalance gennem en årrække har været positiv. En omlægning af skattesystemet kan ikke motiveres med en sammenligning med skattesystemer i andre lande. Der må tages hensyn til alle de forskellige faktorer, som påvirker konkurrenceevnen.

Allerede eksisterende finanspolitiske midler har vist sig tilstrækkeligt effektive til at stimulere industriens investeringer, og i finansplanen drages den konklusion, at der ikke af hensyn hertil er nogen tvingende grund til nu at omlægge den indirekte beskatning.

Med hensyn til de i finansplanen omtalte tekniske og administrative spørgsmål, der har givet anledning til en vis tvivl hos den svenske regering, henvises til besvarelsen af spørgsmål 36.

Man vedlægger fotokopier af siderne 21-23 i den svenske finansplan.¹⁾

Til yderligere belysning af spørgsmålet om, hvorfor Sverige endnu ikke har indført merværdiafgift, kan henvises til Kongl. Maj:ts proposition nr. 14 år 1965 angående visse ændringer i den direkte og indirekte beskatning. I et i denne proposition optrykt uddrag af statsrådsprotokollen har den svenske finansminister den 4. januar 1965 udtalt, at skattekommissionens arbejde ikke er afsluttet med den i juni 1964 afgivne betænkning. Blandt andet står tilbage udformningen af virksomhedsbeskatningen i egentlig forstand. Dette spørgsmål behandles for tiden af skattekommissionen. Efter finansministerens mening bør de dele af forslaget til nyt skattesystem, som vedrører socialforsikringens finansering gennem øget indslag af arbejdsgiverafgifter og den indirekte beskatnings omlægning, ikke bedømmes isoleret. For at kunne bedømme virkningerne af de forslåede forholdsregler turde det være nødvendigt at se dem i sammenhæng med den egentlige beskatning af virksomhederne. Når overvejelserne om denne beskatning endnu ikke er afsluttet i skattekommissionen, synes det derfor u hensigtsmæssigt på nuværende tidspunkt at gennemføre forholdsregler — vedrørende socialforsikringens finansiering og den indirekte beskatnings udformning — der er så

gennemgribende og svært overskuelige for virksomhederne og de deri ansatte, som skattekommissionens forslag på disse punkter indebærer.

Det bemærkes, at også tidligere afgivne besvarelser til folketingsudvalget vedrørende merværdiafgiften i Sverige er blevet drøftet med ledende embedsmænd i det svenske finansministerium. De har ikke haft noget at føje til disse besvarelser.

Spørgsmål 38.

Virker detailomsætningsafgiften i Sverige tilfredsstillende efter henholdsvis den svenske regerings, de politiske partiers, erhvervslivets og forbrugernes vurdering?

Svar.

Efter at spørgsmålet har været forelagt ledende embedsmænd i det svenske finansministerium, skal man oplyse følgende:

Den svenske omsætningsafgift (den almindelige vareskat) er en enkeltledsafgift, der omfatter praktisk taget alle varer og i et vist omfang tjenesteydelser, herunder f. eks. reparationer, installations- og monteringsydelser.

Afgiften erlægges i alle tilfælde ved salg til forbruger. Som forbruger anses enhver, der ikke skal videresælge varen eller anvende den som materiale ved fremstilling af andre varer.

Erhvervsvirksomheder — af hvad art de end måtte være — anses som forbrugere af de investeringsvarer, der indkøbes til brug i virksomheden, og må altså svare afgift af alle investeringer.

Detailomsætningsafgiften blev indført i Sverige den 1. januar 1960. Afgiftssatsen udgjorde oprindeligt 4 pct., men er senere blevet forhøjet, først pr. 1. januar 1962 til 6 pct. og nu pr. 1. juli 1965 til 9,1 pct.

For så vidt angår den rent tekniske side af sagen kan man vel sige, at der i det store og hele er enighed i Sverige om, at detailomsen virker tilfredsstillende.

De betænkeligheder, der i Sverige er kommet til orde imod detailomsen, vedrører imidlertid den omstændighed, at afgiften rammer investeringerne. Betænkelighederne har været voksende i erhvervslivet på grund

¹⁾ Ikke optrykt.